

MOEDERDAG

Farida Z. - Moederdaggeschenken

Moederdag, de tweede zondag in de maand mei, is de **feestdag** waarbij **moeders in het zonnetje worden gezet**. Deze dag hoeft geen duiding. Waar ik het wel over wil hebben, is hoe deze dag ook bij veel Marokkaanse gezinnen in Vlaanderen is binnengeslopen.

Hoe heeft deze speciale dag een weg gevonden naar de **eerste generatie Marokkaanse mijnwerkersvrouwen**? Hiervoor wijs ik naar de juffrouwen van de kleuter- en basisscholen. Daar wordt veel aandacht geschonken aan Moederdag en aan de andere westerse feesten. Met engelengeduld, een vereiste voor het beroep, helpen de **leerkrachten** enthousiaste kinderen bij het knutselen van een klungelig kunstwerkje, soms bruikbaar, toch vaak louter decoratief. Maar dat is van onschatbare waarde voor het kind en, vaak maar niet altijd, ook voor de moeder.

In het begin begreep mijn moeder niet goed wat de bedoeling was van die **bizarre knutselwerken**, die zij met veel trots overhandigd kreeg door haar kinderen. Wat moest zij nu met een onderzetter beklad met gekleurde en gescheurde papiersnippen? Als kind wilde ik dat mijn creaties een ereplaats kregen in de woonkamer, het gedeelte waar enkel hoog bezoek mocht plaatsnemen, midden op de geboende massief eiken eettafel. Lang bleven de knutselwerkjes er niet staan, na een paar dagen verdwenen ze geruisloos in de vuilnisbak. Bij het aanschouwen van zo een groot onrecht vulden mijn naïeve kinderoogjes zich met tranen, en hiervoor bezweek uiteindelijk ook mijn moeder. Nu verdwenen mijn creaties niet meer in de vuilnisbak, maar werden samen met afgedankt servies verbannen naar de garage. Daar kon ik mij wel mee verzoenen.

Gaandeweg verstreken de jaren en werden wij ouder. Mijn moeder begreep wat het concept van Moederdag inhield. Eind april gaf zij al hints over de naderende feestdag. De **cadeautjes evolueerden** van een vaasje of een bloemetje van enkele euro's naar een keukenrobot of kledij van honderden euro's. Elk jaar spreken wij, de broers en zussen, af om te bespreken over welke cadeaus onze moeder zou plezieren. Taart, bloemen, uit eten, zijn jaarlijks terugkerende items. Ook onze kinderen besteden aandacht aan Moederdag en zo is een nieuwe **traditie** geboren!

Ik heb verschillende kennissen met dezelfde migratieachtergrond hierover bevraagd en ze vertellen mij allemaal over hetzelfde parcours dat de **acculturatie** heeft gevolgd. Zo is er Adil, een Marokkaans-Belgische jongeman van de derde generatie. Hij vertelde dat hij dit op school heeft meegekregen, maar dat hij het ook van zijn moeder heeft geleerd. Zijn grootmoeder kende het gebruik niet en heeft het via haar kinderen leren kennen, door de aandacht die het onderwijs hieraan schonk.

*Deze inzending kadert binnen het project Beleving 100. levende gebruiken en tradities in Limburg. Een initiatief van het Limburgs Volkskundig Genootschap, in samenwerking met ECRU Erfgoed en Erfgoed Haspengouw, Werkplaats immaterieel erfgoed, Openluchtmuseum Bokrijk, Heemkring Vaart, Haspengouw. TV vzw, Academie voor streekgebonden Gastronomie en AVANSA-Limburg.

INZENDER

Farida Z.

LOCATIE

Vlaanderen

PERIODE

Tweede zondag van mei

THEMA

Feesten, rituelen en sociale gebruiken

TREFWOORD

#feest #ritueel #sociaal gebruik